**Rena Rolska**

Rena Rolska – właśc. Regina Rollinger-Jonkajtys – polska piosenkarka i aktorka estradowaurodziła się 19 stycznia 1932 r. w Warszawie. Zadebiutowała w 1955 r.jako solistka Orkiestry Tanecznej Polskiego Radia pod dyrekcją Jana Cajmera w koncercie estradowym w Hali Gwardii w Warszawie. W latach 1956–1960 występowała w kabarecie architektów Pineska. W 1961 r. „Piosenka prawdę Ci powie" do słów Marka Sarta i muzyki Kazimierza Korda w jej wykonaniu otrzymała I nagrodę w konkursie na polską piosenkę Ministerstwa Kultury i Sztuki. Ten sam utwórartystka zaśpiewała również na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie w 1961 r., gdzie otrzymała wyróżnienie. Na I KFPP w Opolu w 1963 r.także została wyróżniona w kategorii wykonawców. Rena Rolska wykonała wówczas piosenki: „Bal u Zizi" (muz. Karol Wieczorek, sł. Zbigniew Stawecki) oraz „Banalny refren" (muz. Zbigniew Kancler, sł. Czesław Kruszewski). Wokalistka występowała wiele razy na festiwalu w Opolu – w koncertach „Mikrofon i Ekran" lub w „Premierach Opola" m.in. w 1968 i 1969 r. Ostatni raz artystka zaprezentowała sięna KFPP w Opolu w 1979 r.

Do najpopularniejszych piosenek Reny Rolskiej należą takie utwory jak m.in. „Pewien uśmiech" (muz. Ryszard Sielicki, sł. Janusz Odrowąż), „Złoty pierścionek" (muz. Jerzy Wasowski, sł. Roman Sadowski), „Jeszcze poczekajmy" (muz. Jerzy Wasowski, sł. Bronisław Brok), „Nie oczekuję dziś nikogo" (muz. Derwid – Witold Lutosławski, sł. Zbigniew Kaszkur, Zbigniew Zepert), „Deszcz" (muz. Władysław Szpilman, sł. Konstanty Ildefons Gałczyński), „Na Francuskiej" (muz. Ryszard Sielicki, sł. Bogusław Choiński, Jan Gałkowski), „Pocałuj mnie choć jeden raz" (muz. Romuald Żyliński, sł. Roman Sadowski) czy „Ej, Piotr" (muz. Ryszard Sielicki, sł. Janusz Bibik).Krystalicznie czysty głos, wysoka kultura wykonawcza i elegancja – to niewątpliwie wizytówki wokalistki.

Rena Rolska wielokrotnie wyjeżdżała z własnymi recitalami do ZSRR i brała udział w galach polskiej estrady. Koncertowałarównież w USA, Kanadzie, Belgii, Austrii, Francji, NRF. Ma na swoim koncie epizod w filmie Haliny Bielińskiej „Sam pośród miasta". Śpiewałatakże w kabarecie „Dreszczowiec" z Marianem Jonkajtysem oraz Wojciechem Młynarskim. Występowała zarówno w telewizji, jak i w audycjach radiowych, m.in. w „Podwieczorku przy mikrofonie", gdzie odtwarzała postać uczennicy w scenkach pt. „Rolska do tablicy". W latach70. występowała w Teatrze Syrena w Warszawie, m.in. w widowisku muzycznym pt. „Miasto cudów".

Pierwsze płyty z piosenkami Reny Rolskiej pojawiły się pod koniec lat 50., od razu ciesząc się wielkim powodzeniem, jak np. album„Piosenka za dwa soldy". W 1973 r. ukazał się natomiast longplay zatytułowany „Niech pan mnie weźmie ze sobą do domu…", z takimi utworami jak „Kochaj noc" (muz. Władysław Słowiński, sł. Tadeusz Urgacz) i „Dwa łóżka" (muz. Adam Skorupka, sł. Agnieszka Osiecka).

Rena Rolska dwukrotnie otrzymała Złoty Mikrofon, jak również nagrodę Polsko-Amerykańskiej Agencji Artystycznej.W 1981 r. zakończyła karierę estradową, by poświęcić się życiu rodzinnemu oraz zająć się metaloplastyką i inkrustacją.

Opracowanie: Agnieszka Lipiec, Dział Zbiorów Specjalnych, Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu, maj 2024.